विध्युन्नेयः। प्रत्यक्षविधिश्च संहितायामाम्नातः, विभक्तयो भवन्ति वाचो विधृत्या इति ॥

इदानीमाज्यभागयोर्विशेषं विधत्ते। "उभावाग्नेयावाज्यभागौ स्याताम्" इति। प्रकृतावाद्य आज्यभाग आग्नेयः। द्वितीयः सौम्यः। अत्र तु द्वितीयोऽप्याग्नेयः कर्त्तव्यः ॥

अत्रैवापरं विशेषं विधत्ते। "अनाज्यभागौ भवत इत्याहुः। यदुभावाग्नेयावन्वञ्चाविति। अग्नये पवमानायोत्तरः स्यात्। यत्पवमानाय। तेनाज्यभागः। तेन सौम्यः" इति। अत्र केचिदभिज्ञा एवमाक्षिपन्ति, यद्युभावप्याज्यभागौ अन्वञ्चावव्यहितावाग्नेयावेव कुर्य्यात्। तदानीमेतावाज्यभागावेव न भवतः। सौम्यस्यानुष्ठितत्वात्। सौम्यो हि सोपपत्तिकः प्रकृतावेवं विहितः। देवलोकं वा अग्निना यजमानोऽनुपश्यति पितृलोकꣳ सोमेनोत्तरार्द्धेऽग्नये जुहोति दक्षिणार्द्धे सोमायेति। तस्मादुत्तरः सौम्यः कर्त्तव्य इति। अस्मिन् पक्षे अभिज्ञस्यैवमुत्तरमनाग्नेयत्वमसौम्यत्वञ्चेतिदोषद्वयं वारयितुं पवमानायाग्नय उत्तर आज्यभागः कर्त्तव्यः। तत्राग्निः प्रत्यक्षमेव श्रूयते। पवमानविशेषणेन तु केवलाग्नेयत्वदोषवारणादाज्यभागत्वं सिध्यति। तावता सौम्यत्वमुपचरणीयम्। अग्न आयूंषि पवस इत्यस्यां पुरोऽनुवाक्यायां कृतायामग्नये पवमानाय अयमुत्तर आज्यभागः स्यादिति तात्पर्य्यार्थः ॥

प्रथमस्याज्यभागस्य प्रकृतीं पुरोऽनुवाक्यां बाधितुमन्यां विधत्ते। "बुधन्वत्याग्नेयस्याज्यभागस्य पुरोऽनुवाक्या भवति [२]।